

Ornitološki izlet na Cerkniško jezero dne 31. 5. 1992

Ornithological trip to Lake Cerknica on May 31th, 1992

Skupina ljubiteljev ptic iz Idrije in okolice se je, pod vodstvom spodaj podpisanega, odpravila na ornitološki izlet na Cerkniško jezero. V ranem poznopomladnem jutru smo se na terenu zbrali: Franc Urbas, Jaka Smodila, Slavko Jereb, Silvo Likar, Stane Černalogar, Edi in Vito Rupnik ter Peter Grošelj. Ker smo vsi imenovani doma s hribovskih krajev, so nas s svojo prisotnostjo vznemirile in razveselile predvsem tipične močvirske in ravninske vrste.

Po grmovju in visoki zeleni travniški vegetaciji so prepevale močvirske trstnice in rjave penice. Poleg bifeja in balinišča smo opazili tudi posamezne brinovke. Številne so bile rumene pastirice, ki so večinoma že hranile svoj zarod. En par je vztrajno nosil hrano na njivo, poraslo z lucerno poleg gostišča Mulec, kar je bilo za nas pravo presenečenje. Številni so bili pari repnikov, ki so še gradili gnezda po nizkem grmičevju. Po zapuščenih jezerskih kolovozih so nas v zraku spremljale razburjene pribe, iz česar smo sklepali, da imajo v bližini že zvaljene mladiče, pa čeprav nismo našli niti enega.

Na potepu od gostišča Mulec proti naselju Martinjak smo na vrhovih vrbovih grmov opazovali rjavoglavega srakoperja *Lanius senator*. Mnogi od prej naštetih udeležencev so ga tokrat v živo opazovali prvič. Rjavoglavi srakoper se ni pustil posebej motiti, če smo se mu preveč približali, je poletel na naslednji grm. Občasno se je spuščal za hrano in tla. Ko smo ga spravili na rob grmičevja, nas je v loku obletel ter se vrnil na mesto, kjer smo ga prvič opazili.

Druga velika zanimivost za vse udeležence je bila črnonoga rjavka *Aythya marila*. Sredi močvirnatega okenca, zadnjih ostankov velikega jezera, je plaval lep, živo obarvan samec v svatovskem poletnem perju. Glavo in vrat je imel črno zelena, hrbet svetlo siv, oko zlato rumeno, kljun svetlo modre barve. Raco smo opazili z razdalje približno 100 m, postopoma smo se ji približali na kakih 50 m. Po zaslugi daljnogleda, dobre vidljivosti in s Pareyevim priročnikom v roki je zamenjava s kako drugo vrsto izključena.

Na istem jezerskem okencu so se poleg nje zadrževali še dve mali beli čaplji, en primerek sive čaplje ter trije rečni galebi, od teh dva v lanskem mladostnem perju. Naj mi bo še dovoljeno, da se obregnem ob ime obravnavane vrste: ali je bila rasa »črnonoga«, kljub pozornemu opazovanju ne morem trditi, vsekakor pa ni bila »rjavka«; o rjavi barvi na njej ni bilo niti sledu. Ko smo se opazovanim ptičem še nekoliko približali, so se umaknili dlje na jezero; tudi racak je zletel v nizkem letu proti srednjemu delu jezera, se nekoliko preveč približal tam plavajočemu čolnu, sunkovito zavil v levo ter izginil v daljavi.

Pozneje sem izvedel, da se je ta dan (nedelja, 31. 5. 1992) tam mudilo kar nekaj skupin ornitologov, vendar mi ni znano, da bi še kdo opazoval samca črnonoge rjavke. Navedena rasa je v Sloveniji znana predvsem kot redek gost. Glede na to, da gnezdi visoko na severu Evrope, posebej vzbuja pozornost njeno pozno opažanje.

Peter Grošelj,
Godovič 124, 65280 Idrija